

Davacı : Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Başkanlığı
Vekili : Av. Ziyet Özçelik
Tunus Cad. No.21/3 Kavaklıdere/Ankara
Davalı : Sağlık Bakanlığı
Vekili : Hukuk Müşaviri Nazmiye Ünal - Aynı yerde

Davanın Özeti : 14.02.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir." ibaresinin; düzenlemeyle yan dal uzmanları bakımından 1219 sayılı Kanunla tanınan uzmanı oldukları ana dalda hekimlik yapma hakkı ve yetkisinin ortadan kaldırıldığı, bu ibareyle yan dal uzmanlarının, sahip oldukları uzmanlık diplomalarına dayalı olarak özel sağlık kuruluşlarında mesleklerini icra etme olanaklarının ortadan kaldırıldığı, özel sağlık kuruluşlarının büyük bölümünde yan dal uzmanlık kadrosu olmadığından, yan dal uzmanlarının özel sağlık sektöründe çalışma alanlarının sınırlandırıldığı, az sayıda özel sağlık kuruluşunda yan dal kadrolarında çalışan hekimlerin işsizlik tehdidi altında işverene karşı haklarını savunamaz hale getirildiği, 1219 sayılı Kanunun 1. maddesi uyarınca tıp fakültesi diploması bulunan hekimlerin genel olarak hastalıkları tedavi yetkisi bulunduğu gibi Kanunun 8. maddesine göre kazanılan uzmanlık yetkisi sonucunda o uzmanlık alanıyla ilgili hastalıkları tanı ve tedavi etme yetkisi ve hakkının bulunduğu, tıpta yan dal uzmanlığının; bir ana dalda uzman olan hekimin, uzmanı olduğu ana dalın içinde bulunan daha dar kapsamlı bir konuda derinlemesine, ileri ve özel bir eğitim görmesi sonucu elde edildiği, düzenleme öncesinde, yan dal uzmanlarının ana dallarında çalışmalarını engelleyen her hangi bir hüküm bulunmadığı, Yönetmeliğin Ek 1. maddesinin 3. bendinde; sağlık kuruluşunda çalışan uzmanlardan, yan dal veya iki ayrı uzmanlığı bulunanların, kadrolu çalıştıkları uzmanlık dalı dışındaki uzmanlık dalında kadro dışı geçici olarak çalışabileceklerinin düzenlendiği, dava konusu düzenlemenin bu maddeyle çeliştiği, ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Sağlık kuruluşlarının faaliyet gösterdikleri alanlardaki uzmanlık dalı kadrolarında eksilme/ayrılma olması halinde aynı uzmanlık dalında hekim başlatılmasına izin verildiği, bu uzmanlık dalının ana dal ya da yan dal olabileceği, sağlık insan gücü planlaması kapsamında, Yönetmeliğin 9. maddesinin 7. bendine uygun olarak kuruluşların uzman hekim kadrolarının, ana dal veya yan dal uzmanlığı bakımından da planlamaya tabi tutularak, kuruluşa başlayacak hekimin kuruluşun o daldaki uzman hekim kadrosu müktesebi varsa başlayışına izin verildiği, yan dal uzman hekim sayılarının yetersizliği dikkate alındığında, özel sağlık kuruluşlarında rastgele çalışmalarına izin verilmesinin planlama yapılmaması anlamına geleceği, hekimlerin ana dala bağlı, üst ihtisas sayılan yan dalda uzmanlık eğitimi alarak yan daldaki uzmanlık unvanını kazandıktan sonra, planlama hükümlerince değerlendirilirken son aldığı uzmanlık eğitimine göre kamu veya özel sağlık kuruluşlarında istihdam edildikleri, yan dal eğitimini almış bir hekimin artık o dal yönünden değerlendirilmeye alınması gerektiği, bu uygulamanın hekim kaynağının doğru ve etkin kullanılması açısından gerekli bir yaklaşım olduğu, yan Dal alanında kadrosu bulunan bir sağlık kuruluşunda çalışmaya başlayan bir hekimin o kuruluştaki ana dal uzmanlığında da çalışabilmesinin mümkün olduğu, Yönetmeliğin Ek 1. maddesindeki düzenlemenin bu amaçla konulduğu, dava konusu düzenlemenin sağlık insan gücünün planlanması kapsamında, Yönetmeliğin planlama hükümlerine uygun ve tamamlayıcı nitelikte olduğu, özel sağlık kuruluşlarında bulunan ana dal uzman hekim kadrolarına yan uzmanlığı olan hekimlerin başlatılmasına izin verilmesi halinde, kamuda ve üniversitelerde görev yapan mevcut yan dal uzmanlarının tümünün özelde çalışmak için ayrılma riskinin oluşacağı, bu durumun da, sağlık hizmeti sunumunda asıl görevli olan kamunun hizmetlerinde ciddi bir aksaklığa yol açabileceği ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mehmet Fatih Işık
Düşüncesi : Dava konusu Yönetmelik maddesinin iptal edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Demet Ünal
Düşüncesi : Dava, 14.2.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir." kuralının iptali istemiyle açılmıştır.

Dava konusu yönetmelik hükmü, 30.1.2015 tarih ve 29252 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmelik değişikliğiyle değiştirilmiş ise de; dava konusu madde yönünden davanın açıldığı tarihe göre hukuksal denetime engel teşkil etmediğinden dava konusu maddesi incelendi.

Anayasanın 56. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahip olduğu; üçüncü fıkrasında, Devletin, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenleyeceği; dördüncü fıkrasında da, Devletin, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getireceği; hükmüne yer verilmiştir.

Sağlık hizmeti sunulmasına ilişkin olarak Devlete verilmiş olan görevler, 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve bu Kararnamayı yürürlükten kaldıran 02.11.2011 tarih ve 28103 sayılı (1. Mükerrer) Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile yapılandırılarak, görev ve yetkileri belirlenen Sağlık Bakanlığınca yürütülmektedir. 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin; 2. maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendinde, Sağlık Bakanlığı'nın, insan gücünde ve maddî kaynaklarda tasarruf sağlamak ve verimi artırmak, sağlık insan gücünün ülke sathında dengeli dağılımını sağlamak ve bütün paydaşlar arasında işbirliğini gerçekleştirmek suretiyle yurt sathında eşit, kaliteli ve verimli hizmet sunumunun sağlanması, (f) bendinde, kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişiler tarafından açılacak sağlık kuruluşlarının ülke sathında planlanması ve yaygınlaştırılması ile ilgili olarak sağlık sistemini yöneteceği ve politikaları belirleyeceği, aynı maddenin üçüncü fıkrasında, Sağlık Bakanlığı'nın bu amaçla, strateji ve hedefleri belirleyeceği, planlama, düzenleme ve koordinasyon yapacağı, rehberlik, izleme, değerlendirme, teşvik, yönlendirme ve denetleme yapacağı, müeyyide uygulayacağı, bölgesel farklılıkları gidermeye ve herkesin sağlık hizmetine erişimini sağlamaya yönelik tedbirler alacağı, ilgili kurum ve kuruluşların insan sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen faktörler ve sosyal belirleyicilerle ilgili uygulamalarına ve düzenlemelerine yön vereceği, bunu teminen gerekli bildirimleri yapacağı, görüş bildireceği ve müeyyide uygulayacağı, görevin ve hizmetin gerektirdiği her türlü tedbiri alacağı hüküm altına alınmış, 8.maddesinin (f) bendinde, planlama ve standartlar oluşturulması için gerekli komisyonları kurmak, (l) bendinde, sağlık insan gücü planlaması yapmak, sayı ve nitelik olarak ihtiyaca uygun insan gücü yetiştirilmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak, (m) bendinde ise mevcut sağlık insan gücünü, kamu ve özel kurum ve kuruluşlar düzeyinde planlamak ve istihdamın bu plan çerçevesinde yürütülmesini denetlemek, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün görevleri arasında sayılmış, aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin "Düzenleme Yetkisi" başlıklı 40.maddesinde ise, Bakanlık ve bağlı kuruluşların görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilecekleri belirtilmiştir.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 3. maddesinin "a" bendinde, sağlık kurum ve kuruluşlarının yurt sathında eşit, kaliteli ve verimli Hizmet sunacak şekilde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca, diğer ilgili bakanlıkların da görüşü alınarak plânlanacağı, koordine edileceği, mali yönden destekleneceği ve geliştirileceği, 9. maddesinin "c" bendinde ise; bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarının belirlenmesinin, sağlık kurum ve kuruluşlarının sınıflandırılmasının ve sınıflarının değiştirilmesinin, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarının, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasının, hizmet içi eğitim usul ve

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2013/5807
Karar No : 2015/1857

esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususların Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenleneceği hükme bağlanmış olup, anılan hükümler uyarınca, davalı Bakanlığın, çıkaracağı yönetmeliklerle, sağlık kurum ve kuruluşlarının sınıflandırmasını değiştirme ve öngörülen amaçlara uygun olarak teşkilatlanmalarını sağlayabilme konusunda görevli ve yetkili olduğu tartışmasızdır.

1219 sayılı Tababet Ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 8.maddesinde, "Türkiye'de icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanlar umumi surette hastalıkları tedavi hakkını haizdirler. Ancak her hangi bir şubei tababette müstemirren müteahhiss olmak ve o unvanı ilan edebilmek için Türkiye Tıp Fakültesinden veya Sıhhiye Vekaletince kabul ve ilan edilecek müessesattan verilmiş ve yahut ecnebi memleketlerin maruf bir hastane veya laboratuvarından verilip Türkiye Tıp Fakültesince tasdik edilmiş bir ihtisas vesikasını haiz olmalıdır." hükümlerine yer verilmiş olup; 1219 sayılı Yasa uyarınca tabiplik mesleğini icra etme hakkına sahip bir tabip veya uzman tabibin, 1219 sayılı Yasanın 12. maddesindeki sınırlamalara bağlı kalmak suretiyle mesleğinde çalışabilme hakkına sahip olduğu tartışmasızdır.

Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin "Sağlık çalışanlarının sağlık kuruluşundan ayrılması" başlıklı 19. maddesinin 3. fıkrasında, 14.2.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. maddesiyle, yapılan değişiklikle "Sağlık kuruluşu kadrosuna, ayrılanın yerine aynı uzmanlık dalında tabip başlatılabileceği, yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir. Bu personel için mesul müdür tarafından personel çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe en geç beş iş günü içinde onaylatılır. Bunun dışında kuruluşa yeni başlayacak tabip ve diğer sağlık personeli için, öncelikle mesul müdür tarafından çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe onaylatılır ve çalışma belgesi onaylandığı tarihten itibaren personel sağlık kuruluşunda çalışabilir." şeklinde düzenlenmiş; bu davada da, yan dal uzmanlığı bulunanların ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabileceği kuralının iptali listenilmektedir.

Davalı idarenin planlama yapmaya ve bu kapsamda sağlık kuruluşlarının kadro sayılarını dondurarak, artışı planlamaya tabi tutmaya yetkili olduğu hususu tartışmasızdır. Ancak, Özel sağlık kuruluşunun sahip olduğu uzmanlık kadrolarında bulunan doktorun ayrılması halinde yerine aynı uzmanlığa sahip doktorun başlatılması mümkün olduğu halde, dava konusu düzenlemeyle, uzmanlık eğitimini tamamlayarak uzmanlık belgesi almış bir tabibin, o uzmanlık dalı içerisinde ayrıca yandalının da bulunması halinde o uzmanlık alanında çalışmasına engel getirildiği anlaşıldığından, yandalı bulunan hekimin sahip olduğu uzmanlık dalında çalışma hakkını ortadan kaldıran dava konusu düzenlemede, yasayla tanınmış olan, uzmanlık dalında çalışma özgürlüğünü ortadan kaldırması nedeniyle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle 14.2.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir." kuralının iptali yolunda karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbeşinci Dairesi'nce, duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 01.04.2015 tarihinde davacı vekili Av. Ziyet Özçelik ve davalı idare vekili Nazmiye Ünal'ın geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, 14.2.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki

"Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir." ibaresinin iptali istemiyle açılmıştır.

1219 sayılı Tababet Ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun' un 8. maddesinde, "Türkiye'de icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanlar umumi surette hastalıkları tedavi hakkını haizdirler. Ancak her hangi bir şubei tababette müstemirren mütehasıs olmak ve o unvanı ilan edebilmek için Türkiye Tıp Fakültesinden veya Sıhhiye Vekaletince kabul ve ilan edilecek müessesattan verilmiş ve yahut ecnebi memleketlerin maruf bir hastane veya laboratuvarından verilir Türkiye Tıp Fakültesince tasdik edilmiş bir ihtisas vesikasını haiz olmalıdır." hükümlerine yer verilmiştir.

Anılan Yasanın 2.maddesinin 21.1.2010 tarih ve 5947 sayılı Kanununun 7. maddesiyle değişik ikinci ve üçüncü fıkralarında ; "Tabipler, dış tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar, aşağıdaki ("bentlerden yalnızca birindeki" ibaresi Anayasa Mahkemesinin 16.7.2010 tarih ve E:2010/29 K:2010/90 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.) sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilir:

- a) Kamu kurum ve kuruluşları.
- b) Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmeli çalışan özel sağlık kurum ve kuruluşları, Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmeli çalışan vakıf üniversiteleri.
- c) Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan özel sağlık kurum ve kuruluşları, Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan vakıf üniversiteleri, serbest meslek icrası.

Tabipler, dış tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar, ikinci fıkranın her bir bendi kapsamında olmak kaydıyla birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışabilir. Bu maddenin uygulanması bakımından Sosyal Güvenlik Kurumunca branş bazında sözleşme yapılan özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversiteleri yalnızca sözleşme yaptıkları branşlarda (b) bendi kapsamında kabul edilir. Mesleğini serbest olarak icra edenler, hizmet bedeli hasta tarafından karşılanmak ve Sosyal Güvenlik Kurumundan talep edilmemek kaydıyla, (b) bendi kapsamında sayılan sağlık kuruluşlarında da hastalarının teşhis ve tedavisini yapabilir. Sözleşmeli statüde olanlar da dahil olmak üzere mahalli idareler ile kurum tabipliklerinde çalışan ve döner sermaye ek ödemesi almayan tabipler işyeri hekimliği yapabilir. Döner sermayeli sağlık kuruluşları ise kurumsal olarak işyeri hekimliği hizmeti verebilir. Bu maddenin uygulamasına ve işyeri hekimliğine ilişkin esaslar Sağlık Bakanlığınca belirlenir." hükümleri yer almaktadır.

1219 sayılı Yasa uyarınca tabiplik mesleğini icra etme hakkına sahip bir tabip veya uzman tabibin, 1219 sayılı Yasanın 12. maddesindeki sınırlamalara bağlı kalmak suretiyle mesleğinde çalışabilme hakkına sahip olduğu tartışmasızdır.

15.2.2008 tarih ve 26788 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in ; 9. maddesiyle sağlık kurum ve kuruluşlarının planlanması öngörülmüş, 18. ve 19. maddeleriyle EK-5 sayılı ekinde, özel sağlık kuruluşlarında asgari bulundurulacak sağlık personeli sayıları ve nitelikleri belirlenmiş (üst sınır öngörülmemiş) ve Yönetmeliğin Geçici 2. maddesi ile, Bakanlıkça yapılacak planlama kapsamı dışında **ilave** sağlık çalışanı taleplerinin kabul edilmeyeceği belirtilmiştir. 11.3.2009 tarih ve 27166 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle ana Yönetmeliğe Ek Madde 1 eklenerek, özel sağlık kuruluşlarının kalite ve verimliliğini artırmak amacıyla izin verilebilecek hususlar fıkralar halinde sayılmış; anılan maddenin 1. fıkrasının (d) bendinde ve 6.1.2011 tarih ve 27807 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan değişik Ek Madde 1. Maddenin 7. fıkrasında, "sağlık kuruluşunda uzmanlık dalına esas olan ve branşlarda asgarîyi teşkil eden uzman ayrılışında, süre kaydı aranmaksızın aynı dalda uzman bulunursa istihdam edilir. Bir uzmanlık dalında asgarî sayının üzerindeki tabip ayrılışında, bir yıl içinde aynı uzmanlık dalında uzman istihdam edilebilir." ve anılan maddenin 3. fıkrasında ise, "Sağlık kuruluşu ruhsatında kayıtlı dallarda çalışan uzmanlardan yan dal veya iki ayrı uzmanlığı bulunanlar, bulundukları tıp merkezi ve poliklinikte kadrolu çalıştıkları uzmanlık dalı dışındaki uzmanlık dalında kadro dışı geçici çalışabilirler." kuralları yer almıştır. Anılan düzenlemelerde 27.5.2012 tarih ve 28305 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2013/5807
Karar No : 2015/1857

Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle kısmi değişiklikler yapılmış ise de, anılan düzenlemeler esas olarak varlığını korumuştur.

Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin "Sağlık çalışanlarının sağlık kuruluşundan ayrılması" başlıklı 19. maddesinin 3. fıkrasında, "Birinci fıkra kapsamında ayrılanın yerine aynı uzmanlık dalında tabip başlatılabilir ve bu personel için mesul müdür tarafından personel çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe en geç beş iş günü içinde onaylatılır. Bunun dışında kuruluşa yeni başlayacak tabip ve diğer sağlık personeli için, öncelikle mesul müdür tarafından çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe onaylatılır ve çalışma belgesi onaylandığı tarihten itibaren personel sağlık kuruluşunda çalışabilir." kuralı yer almakta iken, 14.2.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle, yapılan değişiklikle "Sağlık kuruluşu kadrosuna, ayrılanın yerine aynı uzmanlık dalında tabip başlatılabilir. **Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir.** Bu personel için mesul müdür tarafından personel çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe en geç beş iş günü içinde onaylatılır. Bunun dışında kuruluşa yeni başlayacak tabip ve diğer sağlık personeli için, öncelikle mesul müdür tarafından çalışma belgesi düzenlenerek müdürlüğe onaylatılır ve çalışma belgesi onaylandığı tarihten itibaren personel sağlık kuruluşunda çalışabilir." şeklinde düzenlenmiştir.

Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin EK-5 sayılı ekinde, özel sağlık kuruluşlarında asgari bulundurulacak sağlık personelinin sayıları ve niteliklerinin gösterildiği, bu tabloda yan dal uzmanlıklarına yer verilmediği, asgari uzmanlık dalı kadroları içinde değerlendirildiği hususu da dikkate alındığında, dava konusu yönetmelik kuralı, uzman tabiplik statüsünün tabibe verdiği, o uzmanlık dalında mesleğinde çalışma hakkını, sahip olduğu uzmanlıkta kadro bulunması şartının ötesinde, kuruluşun o yandalda da kadrosunun bulunması ve o yandal kadrosunun boş bulunması şartına bağlayarak, 1219 sayılı Yasadaki sınırlamaların ötesinde engellemektedir.

Kaldı ki, dava konusu düzenleme, aynı Yönetmeliğin Ek 1. maddesinin 3. fıkrasıyla da çelişkili bulunmaktadır.

Bu durumda, uzmanlık eğitimi tamamlayarak uzmanlık belgesi almış bir tabibin, o uzmanlık dalı içerisinde ayrıca yandalının da bulunması nedeniyle, sahip olduğu uzmanlık dalında çalışma hakkını ortadan kaldıran dava konusu düzenleme, yasayla tanınmış olan, uzmanlık dalında çalışma özgürlüğünü ortadan kaldırması nedeniyle hukuka aykırı bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 14.02.2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Yan dal uzmanlığı bulunanlar ise, ancak kuruluşun o yan dal uzmanlığında kadrosu bulunması halinde başlatılabilir." ibaresinin **İPTALİNE**, aşağıda dökümü yapılan 173,10-TL yargılama giderinin davalı idareden alınarak davacıya, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen 3.000-TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacı vekiline verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu nezdinde temyiz isteminde bulunabileceğinin davalı idareye bildirilmesine, 01/04/2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Kırdar
ÖZSOYLU

Üye
Yunus
ÇETİN

Üye
Ertuğrul
ARSLANOĞLU

Üye
Mustafa
GENÇ

Üye
Hannan
YILBAŞI

Yargılama Giderleri :

Toplam Harç : 111,10-TL

Posta Gideri : 62,00-TL

TOPLAM : 173,10-TL

